

КЪДШЕ БНАТА КЪРПИЧКА

(Китайска приказка)

Тай Чу Чу билъ младъ лодкаръ. Той ималъ една малка лодка и съ нея пренасялъ пѣтници отъ единия брѣгъ до другия на златната рѣка.

Спирали при него хората и му думали:

— Тай Чу Чу, хайде да ни пренесешъ презъ рѣката!

— Ще ви пренеса, — отговарялъ Тай Чу Чу.

И хората му давали по една жълтица, а Тай Чу Чу ги пренасялъ на другия брѣгъ.

Една вечеръ предъ Тай Чу Чу спрѣли стара бабичка и едно момиче. Дрехитѣ на бабичката свѣтѣли като злато и на челото ѝ трептѣла звезда. А момичето било бѣло като снѣгъ и коситѣ му били тъмни като зимна нощъ. Очитѣ му грѣвели като слънце и били сини като небето.

— Тай Чу Чу, хайде да ни пренесешъ на другия брѣгъ, — рекла бабичката.

— Ще ви пренеса, — рекълъ той.

— Жълтичка нѣмамъ да ти дамъ, но ще ти дамъ нѣщо друго, което е по-скъпо отъ жълтицитѣ.

— Добре, — рекълъ Тай Чу Чу и пренесълъ бабичката и момичето.

Когато стигнали на другия брѣгъ, бабичката бръкнала въ торбичката си, която била изтъкана отъ чисто сребро, извадила една шепа жълти бобчета, завила ги въ една кърпичка и ги подала на младия лодкаръ.

— Вземи тѣзи бобчета и тази кърпичка и добре ги пази. Когато ти омръзне да се мжчишъ на този свѣтъ, разгърни кърпичката, стъпи на нея и тя ще те доведе при масть.

Като казала това бабичката, дветѣ пѣтнички изчезнали.

Лодкарътъ искалъ да скрие кърпичката съ бобчетата въ пазвата си, но една зелена птичка прехвъркнала край него и му пошепнала:

— Не ги вземай, беда ще те сполети!